

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3331/2022. (VII. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kovács Orsolya ügyvéd) eljáró jogi személy indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére való hivatkozással.
- [2] Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 37.K.701.474/2020/26. számú ítélete alaptörvény-ellenes és ezért azokat semmisítse meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó ügy lényege a következő.
- [4] Az indítványozó 2011. október és december közötti időszakban általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallásában több számla áfa tartalmát helyezte levonásba, amelyeket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) megtagadott (emellett az ellenőrzés eredményeként az indítványozó terhére adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, adóbírságot, valamint késedelmi pótlékot állapított meg), mivel az indítványozó fiktív számlákra alapította áfalevonási jogát. Nem volt ugyanis rekonstruálható a két megjelölt számlakibocsátó, sem az, hogy a beszállítók mit adtak el, és az indítványozó mit vett nyilvántartásba. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) az elsőfokú adóhatóság határozatát annyiban változtatta meg, hogy az adóbírságot és a késedelmi pótlékot törölte. Ezt követően az indítványozó által benyújtott keresetlevelet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.494/2017/13. számú ítéletével elutasította, a felülvizsgálati jogkörben eljáró Kúria pedig e döntést Kfv.I.35.540/2018/7. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította.
- [5] A Fővárosi Törvényszék jelen panasszal támadott 37.K.701.474/2020/26. számú ítélete a megismételt eljárásban született, amelyben a Törvényszék az indítványozó keresetét elutasította. Döntésének indokolásában a vonatkozó jogszabályok mellett ismertette az áfalevonási jog megtagadásának az Európai Unió Bírósága által kidolgozott gyakorlatát (lásd az ítélet [23]–[27] bekezdéseit). Arra a következtetésre jutott, hogy az áfalevonási jog akkor tagadható meg a számlabefogadótól, ha tudta, vagy észszerűen elvárható intézkedések alapján tudhatta volna, hogy az őt megelőző ügyleti szereplő adóelkerülést valósít meg a kérdéses ügylettel kapcsolatban. Az indítványozónak fel kellett volna ismernie azokat az objektív körülményeket, amelyek a számlakibocsátó adókijátszására utaltak. Az 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény 2. pontjában foglaltakhoz illeszkedve a Fővárosi Törvényszék ítéletében megállapította, hogy az adólevonási jog megtagadásának jogszerű indoka volt, hogy a gazdasági esemény nem a felek között valósult meg, és a számlakibocsátók adókijátszást valósítottak meg.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítéletében a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelem a teljes tényállás újraértékelésére vonatkozott, amelyre akkor van lehetőség, ha az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésénél nyilvánvalóan okszerűtlenül járt el vagy iratellenes megállapításokat tett. A Fővárosi Törvényszék – a Kúria megállapítása szerint – „kellő alapossággal és részletességgel vizsgált a kifogásolt számlák áfa tartalma levonásának megtagadásával kapcsolatos minden összefüggést”, döntésében részletesen ismertette az Európai Unió Bíróságának gyakorlatát, valamint a Kúria eseti döntései szerinti gyakorlatát is. A Kúria ítélete szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete megalapozott és törvényes, döntésének jelen panasszal összefüggő elvi tartalmát így foglalta össze: „A számlabefogadónak ésszerű intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy ne váljon az adókijátszás részesévé”.

- [7] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmányírósághoz, indítványában általánosságban azt állítja, hogy az ügyében eljáró bíróságok az áfalevonási jog „érvényesítésére vonatkozó – az európai uniós jog által keretezett hazai – jogszabályi rendelkezések Alaptörvény szabta értelmezési tartományától” olyan mértékben tértek el, hogy az ítéletek *contra constitutionem* váltak. Az indítvány négy okot jelöl meg, amelyek miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti *fair* bírósági eljáráshoz fűződő alapjog sérelme bekövetkezett. Elsőként az indítványozó szerint az eljáró bíróságok önkényesen és alap nélkül eltértek az „európai jog és joggyakorlat által kijelölt értelemezési kerettől a hazai Áfa szabályok alkalmazásakor”, amit döntéseikben nem is indokoltak. Másodsor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő fegyverek egyenlőségének az elve is sérült az eljárásban, mivel a Fővárosi Törvényszék nem biztosította ezen elv érvényesülését a felek között. Az adóhatóságtól ugyanis az indítványozóval ellentétben „nem volt elvárt a szükséges bizonyítás lefolytatása”, továbbá az indítványozó indokolt bizonyítási indítványait a Fővárosi Törvényszék elutasította. Az indítvány – harmadszor – a *fair* bírósági eljáráshoz való jog sérelmét azért is állítja, mert sérült a hatékony bírói jogvédelem követelménye. Ezen belül az indítványozó újra a bizonyítási indítványai figyelmen kívül hagyására (lásd az indítvány 15. oldalának 58. pontját), valamint arra hivatkozott, hogy „nem gyakorolhatta az őt mint adózót megillető azon jogokat, amelyek lehetővé tették volna a számára, hogy a helyállási kötelezettségének jogalapját és összezszerúságát vitathassa”. Végül – negyedszer – az indokolt bírói döntéshez való joga is sérült, ugyanis az indítványozó szerint „a Kúria döntését bemutató érdemi jogi indokolás alig több, mint 3 oldal, amiből mintegy 1 oldal foglalkozik az ügy szempontjából kulcsfontosságú EUB gyakorlatnak való megfelelés kérdésével. Az FT Ítélet terjedelme 12 oldal, amelyből 6 oldal tartalmazza a jogi érvelést, amelynek tisztán EUB gyakorlatot érintő részei alig haladják meg mindösszesen az 1 oldalt”. Az indítványozó szerint ügyét „nem lehetséges sommásan, alapos vizsgálat nélkül megítélni”.
- [8] Az indítvány végül utal az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is, mivel az eljáró bíróságok olyan hatósági döntést legitimáltak, amely alapjogsértő volt.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról döntött, amelynek során az eljáró tanács vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek.
- [10] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt, a jogi képviselő ugyanis a Kúria ítéletét 2021. november 12-én vette kézhez, a panaszt pedig 2022. január 11-én elektronikus úton nyújtotta be az első fokon eljáró bíróságon. A támadott, felülvizsgálati jogkörben hozott bírósági ítélet alkotmányjogi panasszal támadható, a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítették, a kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt eljárásban felperes volt – fennáll [3148/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]]. A jogi képviselő meghatalmazását csatolták. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozik.
- [11] 3.2. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában teljesíti: a) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét (a bíróság az áfalevonás megtagadása törvényességi vizsgálata során megalapozatlanul és indokolás nélkül tért el az európai uniós szabályozástól és az Európai Unió Bírósága döntéseiben megfogalmazott jogelvektől); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést (Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 37.K.701.474/2020/26. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdése]; e) indokolást arra nézve, hogy a támadott ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és – az alsóbb fokú bírósági döntésre is kiterjedő hatállyal – semmisítse meg azt.
- [12] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét ezzel szemben az indítvány ugyan megemlíti, de arra nem tér ki, hogy a támadott bírói ítéletek miért és mennyiben sértik a *fair* hatósági eljáráshoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; 3031/2021. (II. 2.) AB végzés, Indokolás [15]}.

[13] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét állító kérelem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételnek.

[14] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.

[15] 3.3.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van. Az Alkotmánybíróság egyik legutóbbi, telekadót érintő, 3004/2022. (I. 13.) AB határozatában ezt a következőképpen foglalta össze. A „tisztes eljárás (*fair trial*) »olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.« [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban megerősítette, hogy az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően kialakult gyakorlatát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésekor irányadónak tekinti” {3291/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [46]}.

Ez a jog »nem egy-egy eljárási szabály megsértésének, hanem a bíróság előtti eljárás egészének értékelését, minőségét jelenti {6/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95, megerősítette: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [31]; 3/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [59] és [73]}. Egyebekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert eljárási alapjogot, annak tartalmát és korlátozhatóságát, valamint az abból kibontott részjogosítványok tartalmát és korlátozhatóságát rendszerbe foglalva ismerteti a 3046/2019. (III. 14.) AB határozat (Indokolás [48]–[51]).« {8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [45]} A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tehát az eljárás egészének a minőségét védi, ami korlátozhatatlan, mert már maga is jogi mérlegelés eredménye. A tartalmát különböző részjogosítványok képezik. Ekként azonosította már az Alkotmánybíróság például »a bírósághoz fordulás jogát {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás nyilvánosságát és a bírósági döntés nyilvános kihirdetését {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság független és pártatlan eljárását {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, az észszerű időn belüli eljárást {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [15]}, az indokolt bírói döntéshez való jogot {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}, a fegyverek egyenlőségét {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [50]}, az igazságszolgáltatás integritásának védelmét {3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [69]}« {3291/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [47]}” (Indokolás [30]–[32]).

[16] Jelen alkotmányjogi panasz mindehhez képest, az Áfa levonási jog megtagadásával összefüggésben, nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.

[17] 3.3.2. A második, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.

[18] Az indítványozó alapvetően az ügyében eljáró bíróságok jogértelmezésével, ezen belül az áfalevonás megtagadására vonatkozó, az Európai Unió Bírósága által kialakított gyakorlat értelmezését vitatta, mert szerinte az elérte az alaptörvény-ellenesség szintjét, továbbá kifogásolta, hogy a bíróságok nem voltak tekintettel a tárgykörben rendelkezésre álló európai uniós jogra. A testület értelmezésében „ez azt jelenti, hogy az indítvány érdemi vizsgálata esetében az Alkotmánybíróságnak azt kellene megvizsgálnia, hogy a bíróság helyesen értelmezte-e a döntése alapjául szolgáló európai uniós jogi normákat. [...] Az Alkotmánybíróság [...] a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, és ennek során az alkalmazott magyar jogszabályok értelmezésének az Alaptörvényben biztosított jogokkal való összhangját vizsgálhatja. Az a kérdés, hogy a bíróság helyesen értelmezte-e az alkalmazott *uniós* jogi előírásokat [...] uniós szakjogi értelmezési kérdés, amelynek felülvizsgálata még akkor is kívül esne az Alkotmány-

- bíróság alapjogvédelmi feladatkörén, ha a bíróság jogértelmezésével egyébként nem értene egyet” {3179/2022. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [19] A 3179/2022. (IV. 22.) AB végzésben foglaltak alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Európai Unió Bírósága által az áfalevonási jog megtagadásának jogszerűségi tesztjére kidolgozott jogelvek nemzeti bíróságok általi alkalmazásának kifogásolása a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem elegendő.
- [20] Az indítvány szerint az ügyben eljáró bíróságok „önkéntesen eltértek az európai jogtól” döntésük tehát *contra legem*. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben nem zárta ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen. Mindazonáltal az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet, tehát a pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálja {vesd össze például: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}.
- [21] Jelen ügyben a nemzeti bíróságok az Európai Unió Bírósága által kidolgozott, az áfalevonás megtagadása törvényességének megítéléséhez kapcsolódó teszt alapján döntöttek, alapul véve az Európai Unió Bírósága gyakorlatát is, azt nem hagyták figyelmen kívül. A Fővárosi Törvényszék 37.K.701.474/2020/26. számú ítéletének [27] bekezdésében részletesen bemutatta az Európai Unió Bírósága által kidolgozott, az áfalevonási jog megtagadására vonatkozó feltételeket.
- [22] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy „[a]z eljárás, a bírósági felülvizsgálat kereteinek, valamint az alkalmazandó jognak a meghatározása a rendes bíróságok feladata, egyben felelőssége is, amely csak kivételesen [...] vet fel alkotmányossági kérdést” {3038/2015. (II. 20.) AB végzés Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben arra is rámutatott, hogy „az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság – a konkrét perben eljáró bíró – hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy e mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata és hatásköre ugyanis eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset (előterjesztett vád) tárgyában” {6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]; 3052/2020. (III. 2.) AB végzés, Indokolás [27]; 3013/2020. (II. 4.) AB végzés}.
- [23] Mindezek alapján érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel. A Kúria a támadott ítéletét kétséget kizáróan megindokolta: megjelölte, hogy döntését mely anyagi és eljárási rendelkezésekre alapította, indoklással támasztotta alá a jogerős ítélet hatályában fenntartó döntését, megjelölte továbbá, hogy miért nem tekintette okszerűtlen mérlegelésen alapulónak a Fővárosi Törvényszék ítéletét.
- [24] Az indítványozó bizonyítási indítványai bíróság általi figyelmen kívül hagyását, valamint a bírói döntések indokolásának rövidségét is olyan körülménynek találta, amely megalapozza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét.
- [25] Az „Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, [...] a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. A „bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. [...] Az eljárás lefolytatása, a tényállás megállapítása és értékelése, az alkalmazandó jog meghatározása és annak az értelmezése kizárólag a rendes bíróság feladata” {3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [28]–[29]; 3299/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság továbbá 3183/2017. (VII. 14.) AB végzésében már megítélte a bírói döntések hosszúságának alkotmányossági vetületét és megállapította, hogy „az indokolás terjedelme önmagában nem fokmérője a tisztességes eljárás követelményének, így ezen formai szempont önmagában eleve nem alkalmas alapjogi sérelem okozására. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint »[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.« {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}” (Indokolás [14]).

- [27] Mindezek alapján az indítványban foglaltak nem vetették fel az érdemi vizsgálat szükségességét és a bírói döntések alaptörvény-ellenességének kételyét.
- [28] 4. Mivel a kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, valamint az 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjának, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. június 28.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/238/2022.

